

ข่าวมหาวิทยาลัยมหิดล

โทร. 0-2849-6208-10 งานสื่อสารองค์กร กองบริหารงานทั่วไป สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล
999 ถ. พุทธรณีสาย 4 ต. ศาลายา อ. พุทธมณฑล จ. นครปฐม 73170 โทรสาร 0-2849-6222
e-mail: opmupr@mahidol.ac.th

ผู้ได้รับรางวัล “แม่สู้ชีวิต”

ในงาน “มหิดล-วันแม่” ประจำปี ๒๕๖๒

รางวัลแม่สู้ชีวิต จัดขึ้นเพื่อตอบแทนพระคุณของแม่ที่ได้อุทิศชีวิตต่อสู้เพื่อลูก ลูกของแม่สู้ชีวิตไม่จำเป็นต้องประสบความสำเร็จในชีวิตด้วยการมีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีการศึกษาสูง ลูกอาจเป็นเด็กพิการ แต่แสดงให้เห็นว่า ด้วยความรัก ด้วยจิตใจ และสองมือของแม่ได้โอบอุ้มให้ลูกสู้ชีวิตอยู่ได้

รางวัลมี ๒ ประเภท คือ แม่สู้ชีวิตประเภทแม่ของลูกพิการ และ แม่สู้ชีวิตประเภทแม่ของลูกปกติ ในปีนี้มีผู้เสนอชื่อจำนวน ๓๘ รายจากทั่วประเทศ มีผู้ได้รับคัดเลือกให้เข้ารับรางวัลจำนวน ๘ ราย ดังนี้

รางวัลแม่สู้ชีวิตประเภทแม่ของลูกปกติ

ภาคเหนือ

แม่อรุณศรี ถาวร อายุ ๔๕ ปี จังหวัดเชียงใหม่

หลังจากแม่แยกทางกับสามี แม่ต้องแบกรับภาระหนี้สินต่างๆ ที่สามีได้ก่อทิ้งไว้ แม่เองก็ป่วยเป็นโรคเบาหวาน ต้องฉีดยาเป็นประจำ ภาระต่างๆ ภายในบ้าน จึงตกอยู่กับแม่เพียงคนเดียว ลำพังรายได้จากการทำนา ทำไร่ข้าวโพด ก็ไม่เพียงพอ ขยัน ประหยัดอย่างไรก็ต้องกู้หนี้ยืมสิน โดยเฉพาะช่วงที่คุณแม่ยายป่วยต้องฟอกไต แม่ทิ้งเหนื่อยและเครียด แอบนอนร้องไห้ทุกคืน แต่ต้องเข้มแข็งเพื่อปลอบใจคำพูดของคนรอบข้าง แม่ไม่ท้อ เพราะมีลูกเป็นกำลังใจ แม่สอนลูกให้เป็นคนดี ไม่สร้างความสะดวกสบายให้ใคร แม่อรุณศรีได้เข้ามาเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ช่วยให้ความรู้แนะนำด้านสุขภาพอนามัยให้แก่ชุมชน

ปัจจุบันลูกทั้ง 2 คนเรียนจบดังที่แม่ตั้งใจ โดยลูกชายคนโตสอบเข้ารับราชการเป็นตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งเป็นอาชีพที่ลูกรัก แม่รายได้จะไม่มากนักแต่มีสวัสดิการมาช่วยเหลือค่าใช้จ่าย ค่ารักษาพยาบาลของแม่ได้ ส่วนลูกสาวกำลังรอการสอบบรรจุเป็นครู

ภาคอีสาน

แม่สำลี สารนอก อายุ ๘๑ ปี จังหวัดนครราชสีมา

แม่เป็นทั้งพ่อและแม่ของลูกทั้ง ๘ คน เนื่องจากสามีเสียชีวิตไปตั้งแต่ลูกๆ ยังเล็ก แม่ต้องทำนา เลี้ยงควายและปลูกผักขาย เมื่อลูกเริ่มโตพอช่วยทำงานได้ ก็ต้องหยุดเรียนมาช่วยแม่ทำงาน เพื่อจะได้ส่งน้องๆ อีก ๕ คน ได้เรียนหนังสือต่อ เมื่อลูกๆ เข้าเรียนมหาวิทยาลัยค่าใช้จ่ายเริ่มสูงขึ้น แม่ยิ่งต้องโหมงานหนักขึ้น อดทนทำมาหากินเพื่ออนาคตที่ดีของลูก แม่สอนลูกเสมอว่าบ้านเราจน ต้องช่วยกันทำงาน ต้องอดทน ขยันตั้งใจเรียน ทุกวันนี้ลูกของแม่ มีหน้าที่การงานที่ดี ตั้งใจทำงาน ทำให้แม่ภูมิใจ

ภาคกลาง

แม่ตีต อัดโสถณ อายุ ๘๘ ปี จังหวัดราชบุรี

แม่เป็นคนดำเนินสะดวกมีลูก ๘ คน ชีวิตของแม่ลำบาก เมื่อยังเป็นเด็กอาศัยอยู่กับคุณยาย ตาบอด ต้องรับจ้างทำงานในสวน จึงไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือเหมือนกับเด็กคนอื่น

แม่ตีตได้ใช้ชีวิตอยู่กับคุณพ่อพิชัย ก่อร่างสร้างตัวจากการขายน้ำตาลมะพร้าวที่บรรจุนใส่ปี๊บ แม่พายเรือไปส่งของตามตลาดนัด ยกปี๊บซึ่งหนักมาก วันละ ๒๐ - ๓๐ ปี๊บ ขากลับก็ซื้อไข่เปิดไล่ทุ่ง กลับมาขายที่บ้าน และหารายได้เสริมจากการทำขนมขายตามเทศกาลต่างๆ แม่ขยันอดทน สู้อย่างนี้

ก็เพราะแม่อยากให้ลูกได้เรียนหนังสือสูงๆ จะได้ไม่ต้องมาเหนื่อยเหมือนแม่

ครั้งเมื่อเศรษฐกิจการค้าไม่ราบรื่น รายได้ไม่พอรายจ่าย แม่ตีตจำใจตัดสร้อยทองที่สะสมไว้แบ่งขายที่ละช่อจนหมด เมื่อไม่พอก็ต้องกู้เงินจากนายทุน ช่วงนี้เป็นช่วงที่ลำบากของทุกคน ดอกเบี้ยก็ทบต้นทบดอก เจ้าหนี้ก็ทวงเข้าทางเย็น สุดท้ายแม่ตัดสินใจขายบ้านริมคลองอันเป็นที่รัก มาใช้หนี้ เหลือบางส่วนมาซื้อบ้านหลังเล็กๆ เหลือเงินเล็กน้อยพอประทังประคองชีวิตครอบครัวในยามนั้น คอยวันเวลาให้ลูกๆ เรียนจบ ลูกคนโตมีงานทำก็ส่งเสียน้องๆ คนรองๆ มาตามลำดับ จนเรียนจบทำงานได้ดีกันทุกคน สมกับที่แม่รอคอย

ปัจจุบันแม่ตีตมีชีวิตที่สุขสบาย อยู่พร้อมหน้าลูกๆ หลานๆ สิ่งหนึ่งที่ลูกๆ ได้พร้อมใจกันทำ คือการซื้อบ้านหลังเก่าริมคลองที่แม่ขายไป ให้กลับมาเป็นของขวัญแก่แม่ตีต ให้แม่ได้มีความสุข ได้รำลึกถึงอดีตในช่วงชีวิตที่แม่เคยต่อสู้ชีวิตเพื่อลูกๆ มาได้อย่างภาคภูมิใจ

ภาคใต้

แม่ย่อง บัญชาพัฒนาศักดา อายุ ๗๗ ปี จังหวัดพัทลุง

แม่ต้องฝ่าฟันต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้ครอบครัวมีเงินไว้ซื้ออาหารและเป็นค่าเล่าเรียนของลูกทั้ง ๖ คน แม่ทำงานหนักหามรุ่งหามค่ำมาตลอด ตั้งแต่เข้ามาโกยทรายที่อยู่ในลำคลองหลังบ้าน เอามาขาย สามปีเป็นช่างก่อสร้างก็ทำแบบไว้ให้แม่ได้นำทรายมาผสมปูน หล่อเป็นท่อซีเมนต์ขาย ที่ดินทำกินก็ไม่มี ต้องเช่าทำนา ปลูกผัก ทำปุ๋ยอินทรีย์ไว้ใช้เอง อาหารการกินก็หาจากในลำคลองหลังบ้าน ลูกทุกคนรู้ซึ้งและซึมซับว่าครอบครัวของเราลำบากเพียงใด อาชีพอีกอย่างที่ทำคือ รับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า แม่เย็บผ้าทั้งวันทั้งคืน ลูกๆ ไม่รู้ว่าแม่หลับตอนไหน เพราะจะได้ยินเสียงจักรเย็บผ้าทั้งคืน ตอนนั้นเพราะลูกเยอะต้องรับหาเงินไว้ให้ลูกได้เรียนสูงๆ และชีวิตของแม่ต้องทำงานหนักมากขึ้นอีก เมื่อสามปีป่วย แม่จำเป็นต้องกู้เงินมาเป็นค่ารักษาพยาบาล และส่งลูกเรียน เมื่อลูกคนโต ๒ คนเรียนจบก็ช่วยกันดูแลน้องๆ ให้ได้เรียนต่อ และนี่คือความสำเร็จของแม่คนหนึ่งที่ไม่มีทรัพย์สินต้นทุนใดๆ ให้ นอกจากส่งทุกคนให้ได้มีการศึกษา เป็นคนดีของสังคม

ประเภทแม่ของลูกพิการ

ภาคเหนือ

แม่สุพินทอง ไชยวงศ์ อายุ ๕๘ ปี จังหวัดเชียงใหม่

แม่ที่ทุ่มเทและทำทุกอย่างเพื่อประคับประคองให้ลูกน้อยมีชีวิตและมีพัฒนาการทางร่างกายที่ดีขึ้น ความพิการของลูกคนนี้เกิดจากภาวะแท้งคุกคามตั้งแต่อยู่ในครรภ์ แม่ทราบดีตลอดและไม่เคยเสียใจ แต่กลับยอมรับให้เกิดมาเป็นลูกของแม่ แม้จะมีปัญหาบ้าง จนบางครั้งก็ท้อและเครียด โดยเฉพาะต้องดูแลลูกเพียงลำพังหลังแยกทางกับสามี กำลังใจสำคัญที่ช่วยให้แม่มีพลังต่อสู้กับปัญหาทั้งปวง ก็คือ ลูกสาวคนเล็กของแม่ ที่คอยช่วยเหลือดูแลรักพี่สาวโดยไม่รังเกียจ อีกทั้ง

ยังได้รับความช่วยเหลือจากญาติพี่น้องและคนรอบข้างเป็นอย่างดี

ทุกวันนี้แม่ต้องลาออกจากการประจำทางด้านอสังหาริมทรัพย์ที่มีรายได้ดีเพื่อที่จะมีเวลาดูแลลูกสาวได้ตลอดเวลา และหารายได้จากการทำขนมอาหารว่างขายส่งตามสถานที่ราชการและขายเสื้อผ้ามือสอง แม่ขอสัญญาว่าจะพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ครอบครัวของเรา ฝ่าวิกฤติต่างๆ ไปให้ได้

ภาคเหนือ

แม่คำ พยัคฆา อายุ ๕๙ ปี จังหวัดลำปาง

แม่และสามีมีอาชีพเป็นกรรมกรก่อสร้าง ทำงานหนัก พอคลอดลูกคนเล็กออกมา พบว่า ลูกมีพัฒนาการช้า ไม่สมกับวัย แม่พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกตอบสนองจนลูกสามารถคลาน และเดินได้ด้วยไม้ค้ำยันเมื่ออายุ ๗ ปี แต่ก็ยังไม่ปกติ ยังสื่อสารพูดคุยกับใครไม่ได้ ด้วยอาชีพของแม่เป็นคนงานก่อสร้างต้องย้ายถิ่นฐานไปหลายจังหวัดจึงต้องฝากให้ญาติผู้ใหญ่ดูแล ทั้งที่ใจของแม่เอง ก็อดเป็นห่วงไม่ได้ ต่อมา สามี ยาย และย่า มาป่วยเสียชีวิต ทำให้ชีวิตแม่ช่วงนั้นลำบากมาก เมื่อลูกสาวคนโตเรียนจบปริญญาตรี มีงานทำได้ช่วยเหลือแบ่งเบาภาระแม่ไปได้มาก

ทุกวันนี้แม่ได้กลับมาดูแลลูกสาวคนนี้อย่างใกล้ชิด แม่จะทุ่มเทพยายามทำทุกอย่างเพื่อลูก แม่อยากให้ลูกเป็นคนพิการที่เก่งมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ดูแลตัวเองให้ได้ในยามที่แม่จากไป

ภาคอีสาน

แม่ทองจร ดวงอาจ อายุ ๖๗ ปี จังหวัดศรีสะเกษ

แม่ต้องเลี้ยงลูก ๓ คน เพียงลำพัง เพราะสามีเสียชีวิตจากโรคมะเร็ง ลูกแม่คนโต มีความพิการทางสติปัญญา และพิการทางการสื่อความหมาย เพราะได้รับเชื้อมาลาเรียจากแม่ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ แม่ดูแลหาข้าวหาน้ำเลี้ยงดูด้วยความรักมากกว่า ๔๕ ปี ด้วยฐานะทางบ้านที่ยากจน ต้องทำงาน หารายได้มาให้พ่อกับค่าใช้จ่าย การทำนาเพียงอย่างเดียว จึงไม่พอที่จะเลี้ยงลูก ๓ คน ต้องรับจ้าง เลี้ยงวัว เวลาว่างจะทำขนมขายในชุมชน ชีวิตแม่ไม่เคยสุขสบาย ลูกชายคนเล็กหัวเรี่ยวหัวแรงของแม่ก็ป่วยด้วยโรคธาลัสซีเมีย มีอาการแทรกซ้อนตลอด แต่แม่ไม่ยอมแพ้ในโชคชะตา

แต่แล้วชีวิตแม่ก็ต้องเผชิญวิกฤติอีกครั้ง เมื่อลูกชายคนเล็กต้องมาสูญเสียขา เพราะการติดเชื้อจากแมลงกัด แต่อุปสรรคนี้ไม่ได้ทำให้ลูกของแม่ท้อกลับมูมานะ นำความรู้ที่มีมารับจ้างตัดผม และทำเฟอร์นิเจอร์จากไม้ ซึ่งมีรายได้เพียงพอที่จะช่วยเหลือครอบครัว ทุกวันนี้แม่หมดหวัง เพราะลูกๆ ต่างช่วยเหลือดูแลกัน ไม่ทิ้งกัน

ภาคกลาง

แม่รัชณี ภูเงิน อายุ ๓๘ ปี จังหวัดฉะเชิงเทรา

แม่มีลูกสาวคนเดียวอายุ ๑๕ ปี มีภาวะสมองพิการมาแต่กำเนิด มีร่างกายแขนขาโค้งบิดงอผิดรูป ขณะแม่ท้องได้ ๕ เดือนแม่ต้องผ่าตัดเอาลำไส้ใหญ่ออก เนื่องจากลำไส้อุดตัน ส่งผลให้ลูกหยุดหายใจไปชั่วขณะ แพทย์ต้องฉีดยากระตุ้นหัวใจ พอคลอดออกมา ลูกจะร้องไห้ตลอดเวลา มีอาการชักเกร็งอยู่บ่อยๆ แม่รัชณีต้องพาลูกไปรักษาตามโรงพยาบาลต่างๆ ที่ใครว่าดีแม่พาไปรักษามาหมด ด้วยหัวใจที่ยังหวังให้ลูกหาย ลำบากยากแค้นแค่ไหนแม่ก็สู้ แม่จะโดนไล่ลงจากรถ เพราะลูกร้องไห้ไม่หยุด แม่ก็ทน ส่วนพ่อของลูกก็ทิ้งไปตั้งแต่ลูกอายุได้เพียง ๒ ขวบ

วันเวลาที่ผ่านไป ลูกเติบโตขึ้นพร้อมกับความพิการที่เพิ่มขึ้น ปัจจุบันเป็นคนไข้ติดเตียง ต้องเจาะคอใช้เครื่องช่วยหายใจตลอดเวลา หมอบอกให้แม่ทำใจไว้บ้าง แต่แม่ก็ยังหวังในปาฏิหาริย์ และนับเป็นบุญของลูก ที่ได้เป็นคนไข้ในพระราชานุเคราะห์ของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอันสูงสุดแก่สองแม่ลูก

ทุกวันนี้ แม่รีซนี่ต้องลาออกจากงาน มาเฝ้าลูกทุกวัน คอยพูดปลอบให้กำลังใจลูก ด้วยความหวังว่าลูกแม่จะได้กลับบ้านสักวันหนึ่ง แต่แล้วโชคชะตาก็ไม่เข้าข้าง ลูกสาวต้องมาจากไปอย่างไม่มีวันกลับ เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ที่ผ่านมา สุดที่จะยื้อชีวิตต่อไปได้
